

ادعیه قرآنی

استخراج عبدالله بن احمد العلاف، ترجمه محمد مهدی فولادوند

سوره حمد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

به نام خداوند رحمتگر مهربان (۱)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾

ستایش خدایی را که پروردگار جهانیان (۲)

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾

رحمتگر مهربان (۳)

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

[او] خداوند روز جزاست (۴)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾

[بار الها] تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم

(۵)

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

ما را به راه راست هدایت فرما (۶)

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

راه آنان که گرامی‌شان داشته‌ای نه [راه] مغضوبان و نه

(۷)

[راه] گمراهان (۷)

سوره بقره:

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

ای پروردگار ما از ما بپذیر که در حقیقت تو شنوای دانایی

(۱۲۷)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا

پروردگارا ما را تسلیم [فرمان] خود قرار ده و از نسل ما امتی

مَنَاسِكَناً وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

فرمانبردار خود [پدید آر] و آداب دینی ما را به ما نشان ده و بر

ما ببخشای که تویی توبه‌پذیر مهربان (۱۲۸)

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

به زودی خداوند [شر] آنان را از تو کفایت خواهد کرد که او

شنوای داناست (۱۳۷)

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

[همان] کسانی که چون مصیبتی به آنان برسد می‌گویند ما از

آن خدا هستیم و به سوی او باز می‌گردیم (۱۵۶)

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

پروردگارا در این دنیا به ما نیکی و در آخرت [نیز] نیکی عطا

﴿۲۰۱﴾

کن و ما را از عذاب آتش [دور] نگه دار (۲۰۱)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

﴿۲۵۰﴾

پروردگارا بر [دلهای] ما شکیبایی فرو ریز و گامهای ما را استوار

دار و ما را بر گروه کافران پیروز فرمای (۲۵۰)

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا
كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿۲۸۶﴾

پروردگارا، اگر فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر،
پروردگارا، هیچ بار گرانی بر (دوش) ما مگذار؛ همچنانکه بر
(دوش) کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، و آنچه
تاب آن نداریم بر ما تحمیل مکن؛ و از ما درگذر؛ و ما را
ببخشای و بر ما رحمت آور؛ سرور ما تویی؛ پس ما را بر گروه
کافران پیروز کن. (۲۸۶)

سوره آل عمران:

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۸﴾

[می‌گویند] پروردگارا پس از آنکه ما را هدایت کردی دلهایمان
را دستخوش انحراف مگردان و از جانب خود رحمتی بر ما ارزانی
دار که تو خود بخشایشگری (۸)

رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۶﴾

پروردگارا ما ایمان آوردیم پس گناهان ما را بر ما ببخش و ما را
از عذاب آتش نگاه دار (۱۶)

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۶﴾

بگو بار خدایا تویی که فرمانفرمایی هر آن کس را که خواهی
فرمانروایی بخشی و از هر که خواهی فرمانروایی را باز ستانی و
هر که را خواهی عزت بخشی و هر که را خواهی خوار گردانی
همه خوبیها به دست توست و تو بر هر چیز توانایی (۲۶)

رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾

پروردگارا از جانب خود فرزندی پاک و پسندیده به من عطا کن
که تو شنونده دعایی (۳۸)

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾

پروردگارا به آنچه نازل کردی گرویدیم و فرستاده[ات] را پیروی

کردیم پس ما را در زمره گواهان بنویس (۵۳)

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا
وَتُبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

و سخن آنان جز این نبود که گفتند پروردگارا گناهان ما و

زیاده‌روی ما در کارمان را بر ما ببخش و گامهای ما را استوار دار

و ما را بر گروه کافران یاری ده (۱۴۷)

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾

خدا ما را بس است و نیکو حمایتگری است (۱۷۳)

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾

پروردگارا اینها را بیهوده نیافریده‌ای منزهی تو پس ما را از عذاب

آتش دوزخ در امان بدار (۱۹۱)

رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
﴿١٩٢﴾

پروردگارا هر که را تو در آتش درآوری یقیناً رسوایش کرده‌ای و

برای ستمکاران یاورانی نیست (۱۹۲)

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ غَنَا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾

پروردگارا ما شنیدیم که دعوتگری به ایمان فرا می‌خواند که به

پروردگار خود ایمان آورید پس ایمان آوردیم پروردگارا گناهان

ما را بیامرز و بدیهای ما را بزدای و ما را در زمره نیکان بمیران

(۱۹۳)

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾

پروردگارا و آنچه را که به وسیله فرستادگانت به ما وعده داده‌ای

به ما عطا کن و ما را روز رستاخیز رسوا مگردان زیرا تو وعده‌ات

را خلاف نمی‌کنی (۱۹۴)

سوره نساء:

وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ﴿٧٥﴾

و از جانب خود برای ما سرپرستی قرار ده و از نزد خویش یآوری

برای ما تعیین فرما (۷۵)

سوره مائده:

رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾

پروردگارا ما ایمان آورده‌ایم پس ما را در زمره گواهان بنویس

(۸۳)

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
﴿١١٨﴾

اگر عذابشان کنی آنان بندگان تواند و اگر بر ایشان بخشایی تو

خود توانا و حکیمی (۱۱۸)

سوره انعام:

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

من از روی اخلاص پاکدلانه روی خود را به سوی کسی گردانیدم که آسمانها و زمین را پدید آورده است و من از

مشرکان نیستم (۷۹)

قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

بگو در حقیقت نماز من و [سایر] عبادات من و زندگی و مرگ

من برای خدا پروردگار جهانیان است (۱۶۲)

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

[که] او را شریکی نیست و بر این [کار] دستور یافته‌ام و من

نخستین مسلمانم (۱۶۳)

سوره اعراف:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

پروردگارا ما بر خویشتن ستم کردیم و اگر بر ما نبخشایی و به

ما رحم نکنی مسلماً از زیانکاران خواهیم بود (۲۳)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ﴿٤٣﴾...

ستایش خدایی را که ما را بدین [راه] هدایت نمود و اگر خدا ما

را رهبری نمی‌کرد ما خود هدایت نمی‌یافتیم ... (۴۳)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾

پروردگارا ما را در زمره گروه ستمکاران قرار مده (۴۷)

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّفْنَا مُسْلِمِينَ ﴿١٢٦﴾

پروردگارا بر ما شکیبایی فرو ریز و ما را مسلمان بمیران (۱۲۶)

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

[موسی] گفت پروردگارا من و برادرم را بیامرز و ما را در [پناه]

رحمت خود درآور و تو مهربانترین مهربانانی (۱۵۱)

سوره توبه:

حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

بگو خدا مرا بس است هیچ معبودی جز او نیست بر او توکل

کردم و او پروردگار عرش بزرگ است (۱۲۹)

سوره هود:

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾

پروردگارا من به تو پناه می‌برم که از تو چیزی بخواهم که بدان

علم ندارم و اگر مرا نیامرزی و به من رحم نکنی از زیانکاران

باشم (۴۷)

در حقیقت من بر خدا پروردگار خودم و پروردگار شما توکل کردم هیچ جنبنده‌ای نیست مگر اینکه او مهار هستی‌اش را در

دست دارد به راستی پروردگار من بر راه راست است (۵۶)

و توفیق من جز به [باری] خدا نیست بر او توکل کرده‌ام و به

سوی او باز می‌گردم (۸۸)

سوره یوسف:

فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٦٤﴾

پس خدا بهترین نگهدارنده است و اوست مهربانترین مهربانان

(۶۴)

إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴿٨٦﴾

من شکایت غم و اندوه خود را پیش خدا می‌برم (۸۶)

فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا
وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾

ای پدیدآورنده آسمانها و زمین تنها تو در دنیا و آخرت مولای
منی مرا مسلمان بمیران و مرا به شایستگان ملحق فرما (۱۰۱)

سوره ابراهیم:

رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

پروردگارا این شهر را ایمن گردان و مرا و فرزندانم را از

پرستیدن بتان دور دار (۳۵)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُغْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾

پروردگارا بی‌گمان تو آنچه را که پنهان می‌داریم و آنچه را که
آشکار می‌سازیم می‌دانی و چیزی در زمین و در آسمان بر خدا

پوشیده نمی‌ماند (۳۸)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿٤٠﴾

پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز

پروردگارا و دعای مرا بپذیر (۴۰)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾

پروردگارا روزی که حساب برپا می‌شود بر من و پدر و مادرم و بر

مؤمنان ببخشای (۴۱)

سوره اسراء:

وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾

و بگو پروردگارا آن دو را رحمت کن چنانکه مرا در خردی

پروردند (۲۴)

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ
مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴿٨٠﴾

و بگو پروردگارا مرا [در هر کاری] به طرز درست داخل کن و به

طرز درست خارج ساز و از جانب خود برای من تسلطی

یاری بخش قرار ده (۸۰)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِى الْمُلْكِ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الدِّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿١١١﴾

و بگو ستایش خدایی را که نه فرزندی گرفته و نه در جهاندارى

شریکی دارد و نه خوار بوده که [نیاز به] دوستی داشته باشد و

او را بسیار بزرگ شمار (۱۱۱)

سوره كهف:

رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ﴿١٠﴾

پروردگار ما از جانب خود به ما رحمتی بخش و کار ما را برای ما

به سامان رسان (۱۰)

سوره مریم:

فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾

پس از جانب خود ولی [و جانشینی] به من ببخش (۵)

سوره طه:

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿٢٥﴾

گفت پروردگارا سینه‌ام را گشاده گردان (۲۵)

وَيَسِّرْ لِيْ اَمْرِيْ ﴿٢٦﴾

و کارم را برای من آسان ساز (۲۶)

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿٢٧﴾

و از زبانیم گره بگشای (۲۷)

يَفْقَهُوا قَوْلِيْ ﴿٢٨﴾

[تا] سخنم را بفهمند (۲۸)

وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ﴿٢٩﴾

و برای من دستیاری از کسانم قرار ده (۲۹)

وَقُلْ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿١١٤﴾

و بگو پروردگارا بر دانشم بیفزای (۱۱۴)

سوره انبياء:

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهُ اَنْىٰٓ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ ﴿٨٣﴾

و ایوب را [یاد کن] هنگامی که پروردگارش را ندا داد که به من

آسیب رسیده است و تویی مهربانترین مهربانان (۸۳)

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

معبودی جز تو نیست منزهی تو راستی که من از ستمکاران
بودم (۸۷)

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾

پروردگارا مرا تنها مگذار و تو بهترین ارث برندگان (۸۹)
گفت پروردگارا [خودت] به حق دآوری کن و به رغم آنچه وصف
می کنی پروردگار ما همان بخشایشگر دستگیر است (۱۱۲)

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

سوره مومنون:

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

پروردگارا پس مرا در میان قوم ستمکار قرار مده (۹۴)
و بگو پروردگارا از وسوسه های شیطانها به تو پناه می برم (۹۷)
و پروردگارا از اینکه [آنها] به پیش من حاضر شوند به تو پناه
می برم (۹۸)

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٠٩﴾

پروردگارا ایمان آوردیم بر ما ببخشای و به ما رحم کن [که] تو
بهترین مهربانی (۱۰۹)

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٨﴾

و بگو پروردگارا ببخشای و رحمت کن [که] تو بهترین
بخشاینده گانی (۱۱۸)

سوره فرقان:

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾

پروردگارا عذاب جهنم را از ما بازگردان که عذابش سخت و
دایمی است (۶۵)

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾

و در حقیقت آن بد قرارگاه و جایگاهی است (۶۶)
پروردگارا به ما از همسران و فرزندانمان آن ده که مایه روشنی
چشمان [ما] باشد و ما را پیشوای پرهیزگاران گردان (۷۴)

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

سوره شعراء:

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾

آن کس که مرا آفریده و همو راهنماییم می کند (۷۸)

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

و آن کس که او به من خوراک می‌دهد و سیرابم می‌گرداند

(٧٩)

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾

و چون بیمار شوم او مرا درمان می‌بخشد (٨٠)

وَالَّذِي يُمَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

و آن کس که مرا می‌میراند و سپس زنده‌ام می‌گرداند (٨١)

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

و آن کس که امید دارم روز پاداش گناهم را بر من ببخشد

(٨٢)

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْجَنَّةَ بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾

پروردگارا به من دانش عطا کن و مرا به صالحان ملحق فرمای

(٨٣)

وَاجْعَلْ لِّي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾

و برای من در [میان] آیندگان آوازه نیکو گذار (٨٤)

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان (٨٥)

سوره نمل:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

ستایش خدایی را که ما را بر بسیاری از بندگان باایمانش برتری

داده است (١٥)

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

پروردگارا در دلم افکن تا نعمتی را که به من و پدر و مادرم

ارزانی داشته‌ای سپاس بگذارم و به کار شایسته‌ای که آن را

می‌پسندی بپردازم و مرا به رحمت‌خویش در میان بندگان

شایسته‌ات داخل کن (١٩)

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

بگو سپاس برای خداست و درود بر آن بندگان که [آنان را]

برگزیده است آیا خدا بهتر است یا آنچه [با او] شریک می‌گردانند

(٥٩)

سوره قصص:

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

گفت پروردگارا من بر خویشتم ستم کردم مرا ببخش پس خدا

از او درگذشت که وی آمرزنده مهربان است (١٦)

رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

پروردگارا مرا از گروه ستمکاران نجات بخش (٢١)

سوره روم:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾

پس خدا را تسبیح گوید آنگاه که به عصر درمی آید و آنگاه که

به بامداد درمی شوید (۱۷)

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾

و ستایش از آن اوست در آسمانها و زمین و شامگاهان و وقتی

که به نیمروز می رسید (۱۸)

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾

زنده را از مرده بیرون می آورد و مرده را از زنده بیرون می آورد و

زمین را بعد از مرگش زنده می سازد و بدین گونه [از گورها]

بیرون آورده می شوید (۱۹)

سوره فاطر:

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٤﴾

و می گویند سپاس خدایی را که اندوه را از ما بزدود به راستی

پروردگار ما آمرزنده [و] حق شناس است (۳۴)

سوره صفات:

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

ای پروردگار من مرا [فرزندی] از شایستگان بخش (۱۰۰)

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

منزه است پروردگار تو پروردگار شکوهمند از آنچه وصف

می کنند (۱۸۰)

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

و درود بر فرستادگان (۱۸۱)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

و ستایش ویژه خدا پروردگار جهانهاست (۱۸۲)

سوره زمر:

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ
بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

بگو بار الها ای پدیدآورنده آسمانها و زمین [ای] دانای نهان و

آشکار تو خود در میان بندگان بر سر آنچه اختلاف می کردند

داوری می کنی (۴۶)

سوره غافر:

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ ﴿٣﴾

[که] گناه بخش و توبه پذیر [و] سخت کیفر [و] فراخ نعمت

است خدایی جز او نیست بازگشت به سوی اوست (۳)

وَأَقْوَصُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٤﴾

و کارم را به خدا می سپارم خداست که به [حال] بندگان [خود]

بیناست (۴۴)

سوره زخرف:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾

پاک است کسی که این را برای ما رام کرد و [گر نه] ما را یارای

[ارام ساختن] آنها نبود (۱۳)

سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

پروردگار آسمانها و زمین [و] پروردگار عرش از آنچه وصف

می کنند منزّه است (۸۲)

سوره احقاف:

رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثِيبُ إِلَيْكَ وَائِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾

پروردگارا بر دلم بیفکن تا نعمتی را که به من و به پدر و مادرم
ارزانی داشته‌ای سپاس گویم و کار شایسته‌ای انجام دهم که آن
را خوش داری و فرزندانم را برایم شایسته گردان در حقیقت من
به درگاه تو توبه آوردم و من از فرمان‌پذیرانم (۱۵)

سوره محمد:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾

پس بدان که هیچ معبودی جز خدا نیست و برای گناه خویش
آمرزش جوی و برای مردان و زنان با ایمان [طلب مغفرت کن] و
خداست که فرجام و مآل [هر یک از] شما را می داند (۱۹)

سوره حشر:

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

پروردگارا بر ما و بر آن برادرانمان که در ایمان آوردن بر ما
پیشی گرفتند ببخشای و در دل‌هایمان نسبت به کسانی که ایمان
آورده‌اند [هیچ گونه] کینه‌ای مگذار پروردگارا راستی که تو
رؤوف و مهربانی (۱۰)

سوره ممتحنه:

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾

ای پروردگار ما بر تو اعتماد کردیم و به سوی تو بازگشتیم و
فرجام به سوی توست (۴)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

پروردگارا ما را وسیله آزمایش [و آماج آزار] برای کسانی که کفر
ورزیده‌اند مگردان و بر ما ببخشای که تو خود توانای
سنجیده‌کاری (۵)

سوره تحریم:

رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

پروردگارا نور ما را برای ما کامل گردان و بر ما ببخشای که تو بر
هر چیز توانایی (۸)

رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ﴿١١﴾

پروردگارا پیش خود در بهشت‌خانه‌ای برایم بساز (۱۱)

سوره نوح:

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

پروردگارا بر من و پدر و مادرم و هر مؤمنی که در سرایم درآید
و بر مردان و زنان با ایمان ببخشای و جز بر هلاکت‌ستمگران
میفزای (۲۸)